

[Harald Nielsen.]

Det foreliggende lovforslag drejer sig som udførligere omtalt i finansministerens fremsættelsestale for det første om at tilvejebringe lovhjemmel for toldfritagelse for visse tryksager, turist-, reklamebrochurer, pjecer af undervisningsmæssig, kulturel og videnskabelig karakter o. lign.; men dernæst er det væsentlige i lovændringen, at man tilsigter at skabe hjemmel for en bedre kontrol med højt beskattede varer i Københavns Frihavn. Det siger sig selv, at vi gerne medvirker til de foreslåede toldfritagelser, der som omtalt i finansministerens tale må ses som et resultat af, hvad man ved mellemfolkelig forhandling er blevet enig om. Noget større drejer det sig næppe om i penge, idet fritagelsen, såvidt jeg har forstået, hovedsagelig kun angår tryksager beregnet til gratis omdeling her i landet. De øvrige ændringer, de, der vedrører kontrollen i Frihavnen, ændringerne i nogle af straffebestemmelserne og ændringerne vedrørende toldfri indførsel af bohaver og den slags ting, vil det vel være rimeligt at se nærmere på i det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes, og her kan vi jo også drøfte den tanke, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen fremsatte, og som jeg finder meget tiltalende, at man også giver toldfritagelse for visse former for erhvervsinventar, når det indføres her til landet. Jeg skal som sagt ikke gå i enkeltheder med disse andre detaljer i lovforslaget, dem finder jeg bedst egnede til nærmere drøftelse i et udvalg.

Med disse få bemærkninger skal jeg på venstres vegne give tilsagn om en velvillig behandling af lovforslaget.

Poul Møller: Det konservative folkeparti kan også anbefale det her foreliggende lovforslag til en velvillig behandling. Der er jo først og fremmest tale om små praktiske og tekniske ændringer, som det vel er bedst at se på i et udvalg, hvor vi lige kan få ridset baggrunden for dem op. Fra vor side næres der visse betænkeligheder ved de straffebestemmelser, der er foreslået i § 9; men også dette er formentlig et problem, som vi kan få klaret under udvalgsbehandlingen.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Else Zeuthen: Det foreliggende lovforslag er som anført i bemærkningerne foranlediget af et par internationale overenskomster, der forpligter Danmark til toldfrihed for visse varer. Det drejer sig for det første om turistpropagandamateriale og for det andet om undervisningsmateriale eller materiale af videnskabelig og kulturel art.

Dette sidste har sin årsag i den UNESCO-overenskomst, som blev godkendt af UNESCOs generalforsamling den 10. december 1948. Derefter stod den åben for medlemsstaterne til underskrift i Lake Success fra den 15. juli til den 31. december 1949. Danmark underskrev den 29. december, midt i juleugen i 1949, to dage før fristens udløb. Endelig kan bemærkes, at nærværende lovforslag selvfølgelig er en forløber for den endelige danske ratifikation af konventionen.

Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge den højtærede finansminister, om han kan meddele, hvad der er grunden til, at Danmark har tøvet så længe med ratifikation af denne konvention, der tager sigte på toldfri indførsel i landene af det omtalte materiale. Det er jo nu 5 år siden, vi undertegnede konventionen, og vi ved alle, at Danmark er dybt interesseret i UNESCOs arbejde. Der foregår for tiden i alle ungdomsorganisationer og en række andre foreninger et stort arbejde under den såkaldte kuponplan for at skaffe midler til at bringe undervisningsmateriale ud til underudviklede lande, og jeg ved, at organisationen Mellempfolkeligt Samvirke, der forestår denne kampagne, har været nødt til at betale told af det propagandamateriale, man har fået sendende fra UNESCO; ganske vist har man fået tolden refunderet igen, hvis materialet er blevet tilbagesendt efter brugen her i landet. Man skulle synes, det måtte have været lige så let at få den pågældende paragraf i toldloven ændret og have fået den i enhver henseende gavnlige konvention ratificeret for flere år siden.

Jeg ville måske ikke have dvælet så længe ved denne lille omstændighed, hvis ikke det var mit indtryk, at vi gennemgående er meget længe om at tiltræde den slags overenskomster. Jeg husker, hvordan jeg i sin tid, da jeg var formand for Kvindernes internationale Liga her i landet, gang på